

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2022. gada 16. jūnijā *

[Teksts labots ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu]

Pienākumu neizpilde – Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija – Regula (EK)
Nr. 883/2004 – 4., 7. un 67. pants – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Regula (ES)
Nr. 492/2011 – 7. pants – Vienlīdzīga attieksme – Ģimenes pabalsti – Sociālās un nodokļu
priekšrocības – Apmēru pielāgošana atbilstoši bērnu dzīvesvietas valsts cenu līmeņiem

Lietā C-328/20

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2020. gada 22. jūlijā
cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *B.-R. Killmann* un *D. Martin*, pārstāvji,

prasītāja,

ko atbalsta:

Čehijas Republika, ko pārstāv *J. Pavliš*, *M. Smolek* un *J. Vlácil*, pārstāvji,

Horvātijas Republika, ko pārstāv *G. Vidović Mesarek*, pārstāve,

Polijas Republika, ko pārstāv *B. Majczyna*, pārstāvis,

Rumānija, ko pārstāv *E. Gane* un *L. Lițu*, pārstāves,

Slovēnijas Republika, ko pārstāv *J. Morela*, pārstāve,

Slovākijas Republika, ko pārstāv *B. Ricziová*, pārstāve,

EBTA Uzraudzības iestāde, ko pārstāv *E. Gromnicka*, *C. Howdle*, *J. S. Watson* un *C. Zatschler*,
pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Austrijas Republiku, ko pārstāv *M. Klamert*, *C. Pesendorfer*, *A. Posch* un *J. Schmoll*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

atbildētāja,

ko atbalsta:

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *M. Jespersen, J. Nymann-Lindegren* un *M. Wolff*, pārstāvji,

Norvēģijas valdība, ko pārstāv *S. Hammersvik, J. T. Kaasin, L. Tvedt* un *P. Wennerås*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja *A. Prehala* [*A. Prechal*], tiesneši *J. Pasers* [*J. Passer*], *F. Biltšens* [*F. Biltgen*] (referents), *N. Vāls* [*N. Wahl*] un *M. L. Arasteja Saūna* [*M. L. Arastey Sahún*],

ģenerālvokāts: *Ž. Rišārs Delatūrs* [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: *A. Kalots Eskobars* [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2022. gada 20. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, izveidojot
 - pielāgošanas mehānismu, kas attiecas uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Eiropas – Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.) 4., 7. un 67. pantā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.) 7. panta 2. punktā, un
 - pielāgošanas mehānismu, kas attiecas uz ģimenes bonusu *Plus*, nodokļa atlaidi māsaimniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaidi vienvecāka māsaimniecībai un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem migrējošiem darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula Nr. 883/2004

2 Regulas Nr. 883/2004 preambulas 8., 12. un 16. apsvērumā ir teikts:

“(8) Vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips ir īpaši svarīgs darba ņēmējiem, kas nedzīvo dalībvalstī, kurā tie tiek nodarbināti, ieskaitot pierobežas darbiniekus.

[..]

(12) Ņemot vērā proporcionalitāti, jāparūpējas par to, ka tiek nodrošināts, lai faktu un notikumu pielīdzināšanas princips neizraisītu objektīvi nepamatotus rezultātus vai viena veida pabalstu pārklāšanos vienā un tajā pašā laikposmā.

[..]

(16) Kopienā principā nav pamata sociālās nodrošināšanas tiesības padarīt atkarīgas no attiecīgās personas dzīvesvietas; tomēr konkrētos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz īpašiem pabalstiem, kas ir saistīti ar attiecīgās personas ekonomisko un sociālo vidi, dzīvesvietu var ņemt vērā.”

3 Šīs regulas 1. panta z) punktā ir noteikts:

“Šajā regulā:

[..]

z) “ģimenes pabalsts” ir visi pabalsti natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus, izņemot I pielikumā minēto uzturēšanas maksājumu un īpašo bērna piedzimšanas un adoptēšanas pabalstu avansus.”

4 Minētās regulas 3. panta 1. punkta j) apakšpunktā ir paredzēts:

“Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

[..]

j) ģimenes pabalsti.”

5 Šīs pašas regulas 4. pantā “Vienlīdzīga attieksme” ir noteikts:

“Ja šajā regulā nav noteikts citādi, personām, uz ko attiecas šī regula, pienākas tādi paši pabalsti un ir tādi paši pienākumi kā tie, ko kādas dalībvalsts [tiesību akti paredz] tās piederīgajiem.”

6 Regulas Nr. 883/2004 5. pants “Vienlīdzīga attieksme pret pabalstiem, ienākumiem, faktiem vai notikumiem” ir formulēts šādi:

“Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, ņemot vērā izklāstītos īpašos īstenošanas noteikumus, piemēro šādus noteikumus:

- a) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem sociālā nodrošinājuma pabalstu un citu ienākumu saņemšanai ir zināmas tiesiskās sekas, minēto tiesību aktu attiecīgie noteikumi attiecas arī uz tādu līdzvērtīgu pabalstu saņemšanu, kas iegūti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, vai uz ienākumiem, kas gūti citā dalībvalstī;
- b) ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem tiesiskas sekas saistās ar noteiktu faktu vai notikumu gadījumiem, minētā dalībvalsts ņem vērā līdzīgus faktus vai notikumus, kas notikuši jebkurā no dalībvalstīm, tā, it kā tie būtu notikuši tās teritorijā.”

7 Regulas Nr. 883/2004 7. pantā “Noteikumu par dzīvesvietu nepiemērošana” ir paredzēts:

“Ja šajā regulā nav noteikts citādi, naudas pabalstus, ko izmaksā saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem vai saskaņā ar šo regulu, nesamazina, nemaina, neatliek, neatceļ un nekonnfiscē tādēļ, ka pabalsta saņēmējs vai viņa ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas par pabalstu piešķiršanu atbildīgā iestāde.”

8 Šīs regulas 67. pantā “Ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī” ir noteikts:

“Personai ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, tajā skaitā, par savas ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī tā, kā tas būtu bijis, ja viņi dzīvotu pirmajā minētajā dalībvalstī. Tomēr pensionāram ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura atbild par viņa pensiju.”

9 Minētās regulas 68. pantā ir noteikti šādi prioritātes noteikumi pārklāšanās gadījumā:

“1. Ja tajā pašā laika posmā par tiem pašiem ģimenes locekļiem pabalstus paredz vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību akti, piemēro šādus prioritātes noteikumu:

- a) attiecībā uz pabalstiem, kas jāizmaksā vairāk nekā vienai dalībvalstij ar atšķirīgu pamatojumu, prioritāte ir šāda: pirmkārt, tiesības, kas pieejamas, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā, otrkārt, tiesības, kas pieejamas, pamatojoties uz pensijas saņemšanu, un, visbeidzot, tiesības, kas iegūtas, pamatojoties uz dzīvesvietu;
- b) attiecībā uz pabalstiem, kas jāizmaksā vairāk nekā vienai dalībvalstij ar vienādu pamatojumu, prioritāti nosaka, atsaucoties uz šādiem papildu kritērijiem:
 - i) attiecībā uz tiesībām, kas pieejamas, pamatojoties uz darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā: bērnu dzīvesvieta, ja tur tiek veikta šāda darbība [..];

[..].

2. Gadījumā, kad tiesības uz pabalstiem pārklājas, ģimenes pabalstus nodrošina saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir izraudzīti par prioritāriem atbilstoši 1. punktam. Tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko nosaka citi pretrunā esošie tiesību akti, tiek atceltas līdz pat summai, ko paredz pirmie tiesību akti, un starpības piemaksu vajadzības gadījumā nodrošina par summu, par kuru ir pārsniegta šī summa. [..]”

Regula Nr. 492/2011

- 10 Regulas Nr. 492/2011 I nodaļas 7. panta 1. un 2. punktā, kas ietilpst 2. iedaļā “Nodarbinātība un vienlīdzīga attieksme”, ir noteikts:

“1. Darbaņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais, citā dalībvalstī valstspiederības dēļ nedrīkst piemērot citādus darba un nodarbinātības nosacījumus kā minētās valsts darbaņēmējiem, īpaši attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā.

2. Šādam darbaņēmējam ir tādas pašas sociālās un nodokļu priekšrocības kā attiecīgās valsts darbaņēmējiem.”

Austrijas tiesības

FLAG

- 11 1967. gada 24. oktobra *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federālais likums par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem: *BGBI*. 376/1967), redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar 2018. gada 4. decembra *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federālais likums par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu; *BGBI* I, 83/2018) (turpmāk tekstā – “*FLAG*”) 1. pantā nosaka, ka tajā paredzētie pabalsti tiek “piešķirti, lai kompensētu izdevumus ģimenes interesēs”.
- 12 Saskaņā ar *FLAG* 2. panta 1. punktu personām, kuru domicils vai parastā dzīvesvieta ir federālajā teritorijā, ir tiesības saņemt ģimenes nodrošinājuma pabalstus par nepilngadīgiem bērniem.
- 13 *FLAG* 4. pantā ir paredzēts:

“(1) Personām, kurām ir tiesības saņemt līdzvērtīgu pabalstu, ko piešķir cita valsts, nav tiesību uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem.

(2) Austrijas pilsoņi, kuriem nav tiesību uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem saskaņā ar 1. punktu vai 5. panta [4]. punktu, saņem kompensācijas maksājumu, ja līdzvērtīgais pabalsts, kuru piešķirusi cita valsts un uz kuru minētajiem Austrijas pilsoņiem vai citām personām ir tiesības (5. panta [4]. punkts), ir mazāks par ģimenes nodrošinājuma pabalstiem, kuri, ja nepastāvētu minētais līdzvērtīgais pabalsts, būtu tiem jāpiešķir saskaņā ar šo federālo likumu.

(3) Kompensācijas maksājums atbilst starpībai starp līdzvērtīgo pabalstu, ko piešķir cita valsts, un ģimenes nodrošinājuma pabalstiem, kas būtu jāpiešķir saskaņā ar šo federālo likumu.

[..]

(6) Kompensācijas maksājumi ir uzskatāmi par ģimenes nodrošinājuma pabalstiem šā federālā likuma izpratnē, bet noteikumi par ģimenes nodrošinājuma pabalstu apmēru nav piemērojami kompensācijas maksājumiem.”

14 *FLAG* 5. panta 3. un 4. punkts ir formulēts šādi:

“(3) Nav tiesību uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem par bērniem, kas pastāvīgi dzīvo ārvalstīs.

(4) Nav tiesību uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem par bērniem, attiecībā uz kuriem ir tiesības saņemt līdzvērtīgu pabalstu, ko piešķir cita valsts. Tas neizslēdz kompensācijas maksājuma piešķiršanu (4. panta 2. punkts).”

15 *FLAG* 8. pantā ir noteikts:

“(1) Personai maksājamo ģimenes nodrošinājuma pabalstu apmēru nosaka, ņemot vērā to bērnu skaitu un vecumu, par kuriem piešķir ģimenes nodrošinājuma pabalstus.

(2) Ģimenes nodrošinājuma pabalstu ikmēneša apmērs ir

[..]

3. no 2018. gada 1. janvāra

- a) 114 EUR par katru bērnu, sākot no dzimšanas kalendārā mēneša sākuma,
- b) 121,9 EUR par katru bērnu, sākot no tā kalendārā mēneša sākuma, kurā viņš sasniedz trīs gadu vecumu,
- c) 141,5 EUR par katru bērnu, sākot no tā kalendārā mēneša sākuma, kurā viņš sasniedz desmit gadu vecumu,
- d) 165,1 EUR par katru bērnu, sākot no kalendārā mēneša sākuma, kurā viņš sasniedz deviņpadsmit gadu vecumu.

(3) Ikmēneša ģimenes nodrošinājuma pabalsti par katru bērnu tiek palielināti,

[..]

3. no 2018. gada 1. janvāra, ja tie:

- a) piešķirti par diviem bērniem, par 7,1 EUR,
- b) piešķirti trim bērniem, par 17,4 EUR,
- c) piešķirti par četriem bērniem, par 26,5 EUR,
- d) piešķirti par pieciem bērniem, par 32 EUR,
- e) piešķirti par sešiem bērniem, par 35,7 EUR,
- f) piešķirti par septiņiem vai vairāk bērniem, par 52 EUR.

(4) Ikmēneša ģimenes nodrošinājuma pabalsti par katru bērnu ar smagu invaliditāti tiek palielināti,

[..]

3. par 155,9 EUR, sākot no 2018. gada 1. janvāra.

[..]

(8) Par katru bērnu, kurš kalendārā gada laikā jau ir sasniedzis vai sasniegs sešu gadu vecumu un kurš vēl nav sasniedzis sešpadsmit gadu vecumu, ģimenes nodrošinājuma pabalsti tiek palielināti par 100 EUR, sākot no esošā kalendārā gada septembra.”

16 *FLAG* 8.a pantā ir noteikts:

“(1) Ģimenes nodrošinājuma pabalsta (8. pants) par bērniem, kas pastāvīgi dzīvo citas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, citas [1992. gada 2. maija] Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu [(OV 1994, L. 1, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “EEZ līgums”)] līgumslēdzējas valsts teritorijā vai Šveices teritorijā, apmēru nosaka, pamatojoties uz attiecību starp salīdzināto cenu līmeni, ko publicē Eiropas Savienības Statistikas birojs [(Eurostat)] par katru Eiropas Savienības dalībvalsti, katru [EEZ] līguma līgumslēdzēju valsti un Šveici, un Austrijas salīdzināto cenu līmeni.

(2) [Šā panta] 1. punktā minēto ģimenes nodrošinājuma pabalstu apmēri ir piemērojami no 2019. gada 1. janvāra, pamatojoties uz 2018. gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām 1. punkta izpratnē. Pēc tam šie apmēri ik pēc diviem gadiem tiek pielāgoti, pamatojoties uz iepriekšējā gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām.

(3) *Bundesminister für Frauen, Familien und Jugend* [(Federālais(-ā) sieviešu, ģimenes un jaunatnes lietu ministrs(-e), Austrija)] noteikumos, kas pieņemti kopā ar *Bundesminister für Finanzen* [(Federālo finanšu ministru(-i), Austrija)], publicē 1. un 2. punktā minētās aprēķina bāzes un apmērus, kā arī [1988. gada 7. jūlija *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen* (Federālais likums par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli; *BGBI.* 400/1988), redakcijā ar grozījumiem, kas tajā izdarīti ar 2018. gada 14. augusta *Jahressteuergesetz 2018* (2018. gada Likums par ikgadējiem grozījumiem nodokļu regulējumā; *BGBI.* I, 62/2018) un 2018. gada 4. decembra Federālo likumu par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu (turpmāk tekstā – “*ESStG*”)] 33. panta 3. punkta 2. apakšpunktā minētos apmērus.”

17 *FLAG* 53. pants ir formulēts šādi:

“(1) Šā federālā likuma ietvaros [EEZ] līgumslēdzēju valstu pilsoņi, ciktāl tas izriet no iepriekš minētā līguma, tiek pielīdzināti Austrijas pilsoņiem. Šajā kontekstā bērna pastāvīgā dzīvesvieta Eiropas Ekonomikas zonas [(EEZ)] valstī saskaņā ar Kopienu tiesību normām ir jāpielīdzina bērna pastāvīgajai dzīvesvietai Austrijā.

[..]

(4) Šā panta 1. punkta otro teikumu nepiemēro attiecībā uz 8.a panta 1.–3. punktu.

(5) *Bundesabgabenordnung* [(Federālais nodokļu kodekss)] 26. panta 3. punkts [..] ir piemērojams attiecībā uz šajā federālajā likumā minētajiem pabalstiem līdz 2018. gada 31. decembrim. No 2019. gada 1. janvāra Federālā nodokļu kodeksa 26. panta 3. punkts attiecībā uz šajā federālajā likumā paredzētajiem pabalstiem ir piemērojams tikai personām, kuru dienesta vieta ir ārvalstīs un kuri strādā pašvaldības labā, kā arī viņu laulātajiem un bērniem.”

EStG

18 *EStG* 33. pantā ir paredzēts:

“(2) Nodokļa atlaides ir jāatskaita no [nodokļa summas], kas izriet no 1. punkta piemērošanas, šādā secībā:

1. ģimenes bonuss *Plus*, kas minēts 3.a punktā; ģimenes bonuss *Plus* nav jāatskaita, ciktāl tā apmērs ir lielāks par nodokli, kas maksājams par ienākumiem, kuri apliekami ar nodokli saskaņā ar 1. punktu;

2. šā panta 4.–6. punktā minētās nodokļa atlaides.

(3) Nodokļu maksātājiem, kas saņem ģimenes nodrošinājuma pabalstus saskaņā ar [*FLAG*], līdztekus ģimenes nodrošinājuma pabalstu maksājumam ir tiesības saņemt arī nodokļa atlaidi 58,4 EUR mēnesī par katru bērnu. Citādi ir šādos gadījumos:

1. Netiek piešķirta nekāda nodokļa atlaide par bērniem, kas pastāvīgi dzīvo ārpus [..] Savienības dalībvalsts, [EEZ] valsts vai Šveices.

2. Attiecībā uz bērniem, kas pastāvīgi dzīvo citas [..] Savienības dalībvalsts, citas [EEZ] līguma līgumslēdzējas valsts vai Šveices teritorijā, nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu apmērs tiek noteikts, pamatojoties uz attiecību starp salīdzināto cenu līmeni, ko publicē [*Eurostat*] par katru Savienības dalībvalsti, katru [EEZ] līguma līgumslēdzēju valsti un Šveici, un Austrijas salīdzināto cenu līmeni:

a) no 2019. gada 1. janvāra nodokļa atlaižu par apgādājamu bērnu apmērs tiek pielāgots, pamatojoties uz 2018. gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām. Pēc tam nodokļa atlaižu par apgādājamu bērnu apmērs tiek pielāgots ik pēc diviem gadiem, pamatojoties uz iepriekšējā gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām.

[..]

(3.a) Par katru bērnu, par kuru tiek saņemts ģimenes nodrošinājuma pabalsts saskaņā ar [*FLAG*] un kurš pastāvīgi dzīvo kādā [..] Savienības dalībvalstī vai citas [EEZ] līguma līgumslēdzējas valsts teritorijā, vai Šveicē, iesniedzot pieteikumu, ir tiesības saņemt ģimenes bonusu *Plus* saskaņā ar šādiem noteikumiem:

1. Ģimenes bonusa *Plus* apmērs ir:

- a) 125 EUR par kalendāro mēnesi līdz tā mēneša beigām, kurā bērns sasniedz astoņpadsmit gadu vecumu,
- b) 41,68 EUR par kalendāro mēnesi pēc tā mēneša beigām, kurā bērns sasniedz astoņpadsmit gadu vecumu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, par bērniem, kas pastāvīgi dzīvo kādās [..] citas Savienības dalībvalsts, citas [EEZ] līguma līgumslēdzējas valsts vai Šveices teritorijā, ģimenes bonusa *Plus* apmēru, kā arī 4. punktā minēto nodokļa atlaižu apmēru nosaka, pamatojoties uz attiecību starp salīdzināto cenu līmeni, ko publicē [*Eurostat*] par katru [..] Savienības dalībvalsti, katru [EEZ] līguma līgumslēdzēju valsti un Šveici, un Austrijas salīdzināto cenu līmeni:

a) no 2019. gada 1. janvāra ģimenes bonusa *Plus* un 4. punktā minēto nodokļa atlaižu apmērs tiek pielāgots, pamatojoties uz 2018. gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām. Pēc tam šis apmērs ik pēc diviem gadiem tiek pielāgots, pamatojoties uz iepriekšējā gada 1. jūnijā publicētajām vērtībām.

[..]

5. Federālā nodokļu kodeksa 26. panta 3. punkta otrais teikums nav piemērojams. Izņēmums attiecas uz tādu nodokļu maksātāju laulātajiem un bērniem, kuru dienesta vieta ir ārvalstīs un kuri strādā pašvaldības labā.

[..]

(4) Turklāt, ja bērns pastāvīgi dzīvo kādā [..] Savienības dalībvalstī vai citas [EEZ] līguma līgumslēdzējas valsts teritorijā vai Šveicē, piemēro šādas nodokļa atlaides:

1. Personām, kuras vienas pašas nodrošina mājāsaimniecības ienākumus, ir tiesības uz nodokļa atlaidi mājāsaimniecībai ar vienu apgādnieku. Šīs atlaides apmērs gadā ir:

- 494 EUR par bērnu (106. panta 1. punkts),
- 669 EUR par diviem bērniem (106. panta 1. punkts).

Šī summa tiek palielināta par 220 EUR gadā par trešo bērnu un pēc tam attiecīgi par katru nākamo bērnu (106. panta 1. punkts).

[..]

2. Vientuļajiem vecākiem ir tiesības uz nodokļa atlaidi vienvecāka mājāsaimniecībai. Šīs atlaides apmērs gadā ir:

- 494 EUR par bērnu (106. panta 1. punkts),
- 669 EUR par diviem bērniem (106. panta 1. punkts).

Šī summa tiek palielināta par 220 EUR gadā par trešo bērnu un pēc tam attiecīgi par katru nākamo bērnu (106. panta 1. punkts). Vientuļie vecāki ir nodokļu maksātāji, kas dzīvo ar vismaz vienu bērnu (106. panta 1. punkts) ilgāk nekā sešus mēnešus kalendārajā gadā, nebūdami kopdzīvē ar partneri vai laulāto.

3. Nodokļu maksātājiem, kuriem ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus bērnam, ir tiesības uz nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem 29,2 EUR apmērā mēnesī [..].

4. Atkāpjoties no 1.–3. punkta, nodokļa atlaižu par bērniem, kas pastāvīgi dzīvo kādas [..] citas Savienības dalībvalsts, citas [EEZ] līguma līgumslēdzējas valsts vai Šveices teritorijā, apmērs tiek noteikts saskaņā ar 3.a punkta 2. apakšpunktu. Ja nodokļu maksātājam ir tiesības uz nodokļa atlaidi par vairākiem bērniem un šie bērni atrodas dažādās valstīs, vispirms ir jāņem vērā vecākie bērni, kuru dēļ tiek iegūtas tiesības uz pabalstu, pirms tiek ņemti vērā jaunākie bērni.

5. Federālā nodokļu kodeksa 26. panta 3. punkta otrais teikums nav piemērojams. Izņēmums attiecas uz tādu nodokļu maksātāju laulātajiem un bērniem, kuru dienesta vieta ir ārvalstīs un kuri strādā pašvaldības labā.

[..]

(7) Ja ienākuma nodoklis, kas jāmaksā saskaņā ar 1. punktu, ir mazāks par 250 EUR un ja ir piemērojama nodokļa atlaide mājsaimniecībai ar vienu apgādnieku vai nodokļa atlaide vienvecāka mājsaimniecībai, tiek piemēroti šādi noteikumi, ja ir viens bērns (106. panta 1. punkts):

1. Starpība starp 250 EUR un 1. punktā minēto nodokli ir jāatmaksā kā piemaksa par bērnu.

2. Ja bērns pastāvīgi dzīvo citā [..] Savienības dalībvalstī vai citas [EEZ] līgumslēdzējas valsts teritorijā vai Šveicē, summu 250 EUR apmērā aizstāj ar summu, kas izriet no 3.a punkta 2. apakšpunkta piemērošanas.

[..]

Par katru nākamo bērnu šī summa tiek palielināta (106. panta 1. punkts) par 250 EUR vai par summu, kas to aizstāj.

(8) 1. Ja ienākuma nodoklis, kas izriet no 1. un 2. punkta, ir mazāks par nulli, ir jāveic nodokļa atlaides mājsaimniecībai ar vienu apgādnieku vai nodokļa atlaides vienvecāka mājsaimniecībai maksājums.

[..]”

19 Apmēru, kādā ģimenes pabalsti ir maksājami par bērniem, kuru pastāvīgā dzīvesvieta atrodas kādā citā dalībvalstī, nosaka 2018. gada 10. decembra *Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung* (Noteikumi par ģimenes nodrošinājuma pabalsta un nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu pielāgošanu Eiropas Savienībā; *BGBI.* II, 318/2018, turpmāk tekstā – “pielāgošanas noteikumi”).

20 Pielāgošanas noteikumu 2. panta 1. punktā ir noteikts:

“Lai noteiktu 1. pantā minētos apmērus, tiek izmantots korekcijas koeficients, kas ir balstīts uz rādītājiem, ko [Eurostat] 2018. gada 1. jūnijā publicējis dokumentā “Mājsaimniecību galapatēriņa cenu salīdzinošie līmeņi, ieskaitot netiešos nodokļus (EU-28 = 100)”.”

21 Pielāgošanas noteikumu 2. panta 2. punktā ir tabula, kurā ietverti dažādām valstīm piemērojamie korekcijas koeficienti. Šie koeficienti variē no 0,450 (Bulgārijas gadījumā) līdz 1,520 (Šveices gadījumā), savukārt Čehijas Republikas gadījumā piemērojamais koeficients ir noteikts 0,619 apmērā.

Federālais nodokļu kodekss

22 Federālā nodokļu kodeksa 26. pantā ir noteikts:

“(1) Personai ir domicils nodokļu tiesību normu izpratnē, ja tā dzīvo mājokli apstākļos, kas ļauj secināt, ka tā šo mājokli saglabās un izmantos.

(2) Personai ir pastāvīgā dzīvesvieta nodokļu tiesību normu izpratnē vietā, kur tā dzīvo apstākļos, kas liecina par to, ka tā šajā vietā vai šajā valstī neuzturas tikai uz laiku. [..]

(3) Austrijas pilsoņi, kuriem ir darba līgums ar publisku struktūru un kuru dienesta vieta ir ārvalstīs (uz ārvalstīm norikoti ierēdņi), tiek uzskatīti par personām, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir vietā, kurā atrodas dienests, kas piešķir atalgojumu. Tas pats attiecas uz viņu laulātajiem, ciktāl laulātie veido pastāvīgu mājsaimniecību, un uz viņu nepilngadīgajiem bērniem, kas ietilpst šajā mājsaimniecībā.”

Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

- 23 2019. gada 25. janvāra brīdinājuma vēstulē Komisija aicināja Austrijas Republiku izklāstīt savus apsvērumus par bažām, ko izraisīja fakts, ka no 2019. gada 1. janvāra tiek ieviests pielāgošanas mehānisms, kas izriet no grozījumiem, kas *FLAG* 8.a pantā un *EStG* 33. pantā ir izdarīti ar 2018. gada Likumu par ikgadējiem grozījumiem nodokļu regulējumā, kā arī ar 2018. gada 4. decembra Federālo likumu, (turpmāk tekstā – “pielāgošanas mehānisms”). Komisija uzskatīja, ka mehānisms – ar kura palīdzību to ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību apmērs, ko šī valsts piešķir darba ņēmējiem, kuriem ir bērni, tiek pielāgots atkarībā no cenu līmeņa, kāds ir dalībvalstī, kurā šie bērni dzīvo – ir pretrunā Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. pantam, saskaņā ar kuriem naudas pabalstus nekādā veidā nevar samazināt tādēļ, ka ģimenes loceklis, piemēram, bērns, dzīvo citā dalībvalstī. Turklāt, tā kā pielāgošanas mehānisms attiecas nevis uz Austrijas darba ņēmējiem, bet gan uz citu dalībvalstu darba ņēmējiem, tas radot netiešu diskrimināciju, kas ir pretrunā Regulas Nr. 883/2004 4. pantā un Regulas Nr. 492/2011 7. pantā nostiprinātajam vienlīdzīgas attieksmes principam.
- 24 2019. gada 25. martā Austrijas Republika atbildēja Komisijai, ka Regulas Nr. 883/2004 67. pantā ir atļauta ģimenes pabalstu apmēra pielāgošana atkarībā no bērna dzīvesvietas. Šī dalībvalsts norādīja, pirmkārt, ka līdzīgi mehānismi ir paredzēti pašās Savienības tiesībās. Turklāt šīs regulas 67. pantā neesot prasīts, lai par bērniem, kas dzīvo citā dalībvalstī, izmaksāto pabalstu apmērs atbilstu apmēram, kas tiek maksāts par Austrijā dzīvojošiem bērniem. Visbeidzot, netiešas diskriminācijas neesot tāpēc, ka ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību pielāgošana atkarībā no bērna dzīvesvietas dalībvalstī valdošo cenu līmeņa esot objektīvi pamatota un atvieglojot finanšu slogu visiem darba ņēmējiem.
- 25 Nebūdama apmierināta ar šo atbildi, Komisija 2019. gada 26. jūlijā izdeva argumentētu atzinumu, kurā tā savu nostāju būtībā nemainīja. Šī iestāde norādīja, ka ģimenes pabalstus un sociālās un nodokļu priekšrocības par bērniem piešķir fiksētā apmērā, kas netiek pielāgots atkarībā no cenu līmeņa dažādos Austrijas reģionos, kuros var atrasties bērna pastāvīgā dzīvesvieta. Tādējādi šo pabalstu un priekšrocību apmēra atšķirība citā dalībvalstī dzīvojošu bērnu gadījumā vairāk skarot migrējošus darba ņēmējus nekā Austrijas darba ņēmējus un esot netieša diskriminācija. Šo pabalstu un priekšrocību fiksētais apmērs pierādot, ka tie nav atkarīgi no faktiskajām ar bērna uzturēšanu saistītajām izmaksām un tādējādi nenodrošinot līdzsvarotāku to izmaksu sadali, kas rodas ģimenēm saistībā ar bērnu uzturēšanu.
- 26 2019. gada 24. oktobra vēstulē Austrijas Republika atbildēja uz šo argumentēto atzinumu, norādot, ka attiecīgo ģimenes pabalstu, kā arī sociālo un nodokļu priekšrocību apmērs neesot tikai vienkārši fiksēts, bet gan atbilstot saņēmēju faktiskajām vajadzībām. Turklāt tas, ka šos pabalstus un šīs priekšrocības piešķir fiksētu summu veidā, neliedzot to pielāgošanu atkarībā no cenu līmeņa bērnu dzīvesvietā. Šāda pielāgošana neradot nevienlīdzīgu attieksmi, bet gan nodrošinot tos

saņemošajiem darba ņēmējiem iespēju saņemt vienādu finanšu sloga atvieglojumu neatkarīgi no bērna faktiskās uzturēšanās vietas. Pat ja pieņemtu, ka pastāv netieša diskriminācija, to attaisnotu konkrēts mērķis līdzsvarot sociālā nodrošinājuma sistēmas izdevumus, kā arī ņemt vērā saņēmēju maksātspēju.

- 27 Tā kā šī atbilde Komisiju nepārlicināja, tā cēla šo prasību.
- 28 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 22. oktobra, 6., 12., 19. un 20. novembra, kā arī 18. decembra lēmumiem Čehijas Republikai, Horvātijas Republikai, Polijas Republikai, Rumānijai, Slovēnijas Republikai un Slovākijas Republikai un EBTA Uzraudzības iestādei tika atļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2020. gada 20. novembra un 18. decembra lēmumiem Dānijas Karalistei un Norvēģijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā Austrijas Republikas prasījumu atbalstam.

Par prasību

- 29 Prasības pamatojumam Komisija izvirza divus iebildumus. Pirmais iebildums attiecas uz Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta pārkāpumu, savukārt otrs – uz Regulas Nr. 883/2004 4. panta un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta pārkāpumu.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Komisija uzskata, ka Austrijas Republika nav izpildījusi Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. pantā paredzētos pienākumus, jo attiecībā uz darba ņēmējiem, kuri ir apdrošināti Austrijas sociālā nodrošinājuma sistēmā, bet kuru bērni dzīvo citā dalībvalstī, ir paredzējusi mehānismu *FLAG* 2. panta 1. punktā paredzētā ģimenes nodrošinājuma pabalsta un *EStG* 33. panta 3. punktā paredzētās nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu apmēru pielāgošanai.
- 31 Komisija apgalvo, ka nav strīda par to, ka ģimenes nodrošinājuma pabalsts un nodokļa atlaide par apgādājamu bērnu, kas ir valsts maksāti naudas pabalsti, kuru mērķis ir atvieglot finanšu slogu saistībā ar bērnu uzturēšanu, ir ģimenes pabalsti Regulas Nr. 883/2004 1. panta z) punkta un 3. panta 1. punkta j) apakšpunkta izpratnē. Šie pabalsti tiekot piešķirti, nevis individuāli un diskrecionāri izvērtējot personiskās vajadzības, bet gan pamatojoties uz likumā noteiktiem kritērijiem, un aprēķināti, ņemot vērā bērnu skaitu un vecumu. Austrijas Republika neesot pierādījusi, ka pastāv saikne starp ģimenes nodrošinājuma pabalsta līmeni un bērna uzturēšanas vidējām izmaksām, jo šis līmenis esot atkarīgs tikai no bērna vecuma.
- 32 Taču Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta normās, kurām ir viens un tas pats mērķis, aizliedzot dalībvalstīm ģimenes pabalstu piešķiršanu vai apmēru pakārtot prasībai, ka darba ņēmēja ģimenes locekļu dzīvesvietai ir jābūt tos piešķirošajā dalībvalstī (spriedums, 2019. gada 18. septembris, *Moser*, C-32/18, EU:C:2019:752, 36. punkts). Šis tiesību normas esot pieņemtas pēc 1986. gada 15. janvāra sprieduma *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1), kurā Tiesa par daļēji spēkā neesošu atzina Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.) 73. pantu, kura saturs būtībā ir pārņemts Regulas Nr. 883/2004 67. pantā. No minētā sprieduma izrietot, ka dalībvalstij nav atļauts pielāgot ģimenes

- pabalstu apmēru citas dalībvalsts ģimenes pabalstu apmēram tāpēc vien, ka saņēmeja ģimenes locekļi dzīvo šīs otras dalībvalsts teritorijā. Pielāgošanas mehānisma rezultāts esot tieši tāds, ka šie pabalsti netiek piešķirti “tā, it kā” ģimenes locekļi dzīvotu Austrijā.
- 33 Šādas Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta interpretācijas pareizību apstiprinot šīs regulas 5. panta b) punkts, kurā katrai dalībvalstij ir noteikts pienākums nevis tikai ņemt vērā faktus vai notikumus – piemēram, bērnu esamību, kas rada tiesības saņemt pabalstus –, kuri notikuši citā dalībvalstīm, bet gan ņemt tos vērā “tā, it kā” tie būtu notikuši tās teritorijā.
- 34 Komisija uzsver, ka no apstākļa, ka 2016. gada 18. un 19. februāra Eiropadomes sanāksmē sanākušo valstu vai to valdību vadītāju lēmumā par jauno regulējumu attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā (OV 2016, C 69 I, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “jaunais regulējums attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā”) tika iecerēta par bērniem paredzēto sociālo pabalstu indeksācija atbilstoši bērna dzīvesvietā esošajai dzīves dārdzībai, nav izdarāmi nekādi secinājumi. Atbilstoši šim lēmumam Komisijai bija jānāk klajā ar priekšlikumu grozīt Regulu Nr. 883/2004. Tomēr, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei izstājoties no Savienības, minētajā regulā grozījumi neesot izdarīti. Turklāt savā 2016. gada 13. decembra Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu Nr. 883/2004 (COM(2016) 815 *final*) Komisija neesot iekļāvusi indeksācijas mehānismu tāpēc, ka tās dienesti bija pauduši šaubas par šāda mehānisma saderību ar Savienības tiesībām.
- 35 Austrijas Republika vispirms norāda, ka *FLAG* regulējumā jēdziens “ģimenes nodrošinājuma pabalsti” apvieno vairākus atbalstus ģimenēm, kas bija pastāvējuši pirms tā pieņemšanas 1967. gadā un kas bija paredzēti, lai kompensētu daļu no apgādājamo bērnu uzturēšanas izmaksām. Ģimenes nodrošinājuma pabalsti tiek aprēķināti atkarībā no bērna faktiskajām vajadzībām un tipiskajiem izdevumiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu viņu vajadzības Austrijā, un saņēmejam nav pienākuma pierādīt faktiski veiktos izdevumus. Ģimenes nodrošinājuma pabalstu apmērs pieaugot līdz ar bērnu pieaugšanu un invaliditātes gadījumā.
- 36 Austrijas Republika izklāsta, ka ģimenes nodrošinājuma pabalstu sistēma ir balstīta gan uz tiešā atbalsta piešķiršanu, gan uz nodokļu priekšrocībām. Pabalstus sedz *Ausgleichsfonds für Familienbeihilfen* (Ģimenes nodrošinājuma pabalstu kompensācijas fonds, Austrija), kura resursi rodas nevis no darba ņēmējiem, bet gan no darba devēju veiktajām iemaksām. Turklāt, atbilstoši *FLAG* 2. panta 1. punktam, ikvienam, kam ir bērni, kuru dzīvesvieta ir Austrijas teritorijā, esot tiesības saņemt ģimenes nodrošinājuma pabalstus vienāda apmērā, neatkarīgi nedz no profesionālās darbības veikšanas, nedz no darba devēja iemaksu apmēra.
- 37 Austrijas Republika norāda, ka nodokļu atlaide par bērnu ir vērsta nevis uz to, lai vecākiem sniegtu kādu tiešu pabalstu, bet gan uz to, lai segtu daļu no izmaksām, kas parasti ir saistītas ar bērnu uzturēšanu. Ar šo nodokļa atlaidi esot iecerēts atjaunot zināmu līdzsvaru nodokļu ziņā starp personām bez bērniem un personām ar bērniem. No ekonomiskā viedokļa nodokļa atlaide par apgādājamo bērnu ir ģimenes nodrošinājuma pabalstu palielinājums, kas tiek finansēts no vispārējiem nodokļu ieņēmumiem.
- 38 Austrijas Republika paskaidro, ka ģimenes nodrošinājuma pabalstu ieviešana esot notikusi laikmetā, kurā darba ņēmēju migrācija bija mazāka. Pieaugot darba ņēmēju pārvietošanās apjomam Savienībā, ģimenes nodrošinājuma pabalstu un nodokļa atlaides par apgādājamo bērnu nediferencēta eksportēšana esot izraisījusi progresējošu izkropļojumu Austrijas ģimenes pabalstu

sistēmā. Pielāgošanas mehānisms ļaujot labot šos izkropļojumus, ņemot vērā *Eurostat* publicētās cenu līmeņu atšķirības starp dalībvalstīm. Tātad tas neesot gluži vienkāršs taupības pasākums vien.

- 39 Runājot par Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta interpretāciju, Austrijas Republika apgalvo, pirmkārt, ka pēdējā no minētajām normām, attiekdams konkrēti uz kādā citā dalībvalstī dzīvojošajiem ģimenes locekļiem, prevalē pār 7. pantu, kurā ir noteikts vispārīgs noteikums. Tāpēc pielāgošanas mehānisma saderību šī dalībvalsts izvērtē vienīgi attiecībā uz šīs regulas 67. pantu un uzskata pielāgošanas mehānismu par atbilstīgu šīs normas mērķiem atbilstoši tam, kā to ir interpretējusi Tiesa, konkrēti tās 2019. gada 18. septembra spriedumā *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 35. punkts). Proti, ģimenes nodrošinājuma pabalstu un nodokļu atlaides par bērnu piešķiršana un apmērs neesot atkarīgi no tā, vai bērna dzīvesvieta ir Austrijā. Tā kā bērnu uzturēšanas izmaksas ir atkarīgas no viņu dzīvesvietas dalībvalstī esošā cenu līmeņa, un šis līmenis dalībvalstīs ir atšķirīgs, šo pabalstu apmērs esot jāpielāgo, lai nodrošinātu, ka [tie tiek piešķirti] “tā, it kā” ģimenes locekļi dzīvotu Austrijā. Šo interpretāciju apstiprinot minētās regulas 16. apsvērums, kā arī Tiesas judikatūra, konkrēti spriedumi, 1988. gada 27. septembris *Lenoir* (313/86, EU:C:1988:452, 16. punkts) un 2019. gada 18. septembris *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 53. un 54. punkts). Tāpēc, Austrijas Republikas ieskatā, tā kā ģimenes nodrošinājuma pabalstu un nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu mērķis it atlīdzināt vecākiem daļu no bērnu uzturēšanas izmaksām, esot likumīgi šo pabalstu apmēru pielāgot atkarībā no bērnu dzīvesvietas dalībvalsts cenu līmeņa.
- 40 Otrkārt, Austrijas Republika uzsver, ka – atšķirībā no situācijas, kas bija Komisijas piesauktā 1986. gada 15. janvāra sprieduma *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1) pamatā – pielāgošanas mehānisms neliedz eksportēt ģimenes pabalstu uz citām dalībvalstīm. Atspoguļodams dzīves dārdzību, šis pielāgošanas mehānisms nodrošinot, ka par visiem bērniem tiek piešķirts līdzvērtīgs pabalsts.
- 41 Visbeidzot, Austrijas Republika norāda, ka attiecībā uz ģimenes pabalstu eksportēšanu jaunajā regulējumā attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropas Savienībā esot paredzēts rēķināties ar bērnu dzīvesvietas dalībvalstī piešķirto pabalstu apmēru un ņemt vērā dalībvalstu starpā esošās cenu līmeņu atšķirības. Lai arī šis regulējums tā arī nav stājies spēkā, šādus iecerētos pasākumus attiecībā uz Apvienoto Karalisti Eiropadome esot uzskatījusi par pilnībā saderīgiem ar Līgumiem. Arī pati Komisija esot šos pasākumus atzinusi par saderīgiem ar LESD 48. pantu. Šajā ziņā Austrijas Republika precizē, ka Regula Nr. 492/2011 nekādi nebija jāpielāgo, un tas pierādot, ka šīs regulas 7. pants – gluži tāpat kā Regulas Nr. 883/2004 4. pants – neietver nevienu noteikumu, kas būtu plašāks par primārajās tiesībās nostiprināto diskriminācijas aizlieguma principu. Austrijas Republikas ieskatā, Regulas Nr. 883/2004 grozījumi nebūtu bijuši nepieciešami situācijām, kad ģimenes pabalsta, kas ir saistīts ar dalībvalsts ekonomisko un sociālo vidi, eksportēšanas gadījumā šī dalībvalsts saskaņā ar objektīviem noteikumiem šā pabalsta apmēru pielāgo, palielinot vai samazinot.

Tiesas vērtējums

- 42 Ievadam jākonstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pirmajā iebildumā minētie ģimenes nodrošinājuma pabalsti un nodokļu atlaide par apgādājamu bērnu ir ģimenes pabalsti Regulas Nr. 883/2004 1. panta z) punkta izpratnē un ka šī regula – būdama piemērojama visiem tiesību aktiem, kas reglamentē sociāla nodrošinājuma jomas saistībā ar ģimenes pabalstiem – ir piemērojama arī pielāgošanas mehānismam.

- 43 Tāpēc ģimenes nodrošinājuma pabalstiem un nodokļa atlaidei par apgādājamu bērnu ir jābūt atbilstīgiem tostarp Regulas Nr. 883/2004 7. pantam, saskaņā ar kuru, ja vien minētajā regulā nav noteikts citādi, šādus pabalstus “nesamazina, nemaina, neatliek, neatceļ un nekonfiscē tādēļ, ka pabalsta saņēmējs vai viņa ģimenes locekļi dzīvo dalībvalstī, kas nav tā, kurā atrodas par pabalstu piešķiršanu atbildīgā iestāde”.
- 44 Šajā ziņā jāatgādina, ka Regulas Nr. 883/2004 67. pantā ir noteikts princips, ka persona var pretendēt uz ģimenes pabalstiem par tiem ģimenes locekļiem, kuri uzturas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurai piekrit izmaksāt šos pabalstus, tā, it kā šie ģimenes locekļi uzturētos šajā pēdējā dalībvalstī (spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *Trapkowski*, C-378/14, EU:C:2015:720, 35. punkts).
- 45 Tā kā Regulas Nr. 883/2004 67. pantā šīs regulas 7. panta noteikumi ir pārņemti attiecībā konkrēti uz ģimenes pabalstiem, pirmās minētās tiesību normas pārkāpums izraisa arī otrās pārkāpumu.
- 46 Turklāt Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka Regulas Nr. 883/2004 7. un 67. panta mērķis ir liegt, ka dalībvalsts ģimenes pabalstu piešķiršanu vai apmēru varētu pakārtot prasībai, ka darba ņēmēja ģimenes locekļu dzīvesvietai ir jābūt to piešķirošajā dalībvalstī (skat. it īpaši spriedumu, 2021. gada 25. novembris, *Finanzamt Österreich* (Ģimenes pabalsti attīstības palīdzības sniedzējam), C-372/20, EU:C:2021:962, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Tātad Regulas Nr. 883/2004 67. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir prasīta stingra līdzvērtība starp apmēru, kādā dalībvalsts piešķir ģimenes pabalstus darba ņēmējiem, kuru ģimenes locekļi dzīvo šajā dalībvalstī, un to, kādā to saņem tie darba ņēmēji, kuru ģimenes locekļu dzīvesvieta ir kādā citā dalībvalstī. Pretēji tam, ko apgalvo Austrijas Republika, saskaņā ar šo tiesību normu pirkstspējas atšķirības dalībvalstu starpā neattiecināto, ka kāda dalībvalsts varētu šai otrai personu kategorijai piešķirt pabalstus apmērā, kas atšķiras no pirmajai kategorijai piederīgajām personām piešķirto pabalstu apmēra.
- 48 Protams, Regulas Nr. 883/2004 67. pantā paredzētais pielīdzināšanas princips nav absolūts, tādējādi gadījumā, ja konkrētas tiesības personai ir noteiktas dažādu valstu tiesību aktos, ir jāpiemēro minētās regulas 68. pantā paredzētie pārklāšanās novēršanas noteikumi (spriedums, 2019. gada 18. septembris, *Moser*, C-32/18, EU:C:2019:752, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 49 Konkrēti jautājumā par Regulas Nr. 883/2004 68. panta 2. punktu Tiesa ir nospriedusi, ka šāda pārklāšanās novēršanas noteikuma mērķis ir nodrošināt vairāku dalībvalstu maksātu pabalstu saņēmējam tādu pabalsta kopējo apmēru, kas ir identisks tam maksājamā izdevīgākā pabalsta summai saskaņā ar vienas no šīm valstīm tiesību aktiem (spriedums, 2019. gada 18. septembris, *Moser*, C-32/18, EU:C:2019:752, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 50 Tāpēc pabalsti, kas pienākas Regulā Nr. 883/2004 paredzētajiem darba ņēmējiem, ir jāvērtē pēc šo pabalstu ekonomiskās vērtības atkarībā nevis no attiecīgo personu pirkstspējas un cenu līmeņa to dzīvesvietā, bet gan no maksājamo pabalstu apmēra.
- 51 Ievērojot Regulas Nr. 883/2004 67. pantā paredzēto juridisko fikciju – saskaņā ar kuru persona drīkst pretendēt uz pabalstiem savas ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī, nevis tajā, kura ir atbildīga par šo ģimenes pabalstu maksāšanu, tā, it kā viņi dzīvotu šajā pirmajā minētajā dalībvalstī, – un ņemot vērā apstākli, ka migrējošajiem darba ņēmējiem ir jāvar gūt labumu no uzņemošās dalībvalsts sociālās politikas ar tādiem pašiem nosacījumiem kā valsts darba ņēmējiem tāpēc, ka šie migrējošie darba ņēmēji piedalās uzņemošās dalībvalsts sociālās politikas finansējumā

ar nodokļu un sociālajām iemaksām, ko viņi maksā šajā dalībvalstī saistībā ar algoto darbu, ko viņi tajā veic (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 33. punkts un tajā minētā judikatūra), dalībvalstis nedrīkst veikt ģimenes pabalstu pielāgošanu atkarībā no pabalsta saņēmēja bērnu dzīvesvietas, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpta minētā regula.

- 52 Jākonstatē, ka šajā lietā tas ir tieši tā. Proti, mehānisms ģimenes pabalstu apmēra pielāgošanai atkarībā no cenu līmeņa un pirktspējas pabalsta saņēmēju bērnu dzīvesvietā tiek attiecināts tikai uz tiem šo pabalstu saņēmējiem, kuru bērni dzīvo ārpus Austrijas teritorijas. Šāds mehānisms netiek piemērots ģimenes pabalstiem, ko piešķir par bērniem, kas dzīvo atšķirīgos Austrijas reģionos, lai arī ir konstatēts, ka šo reģionu starpā eksistē tik lielas cenu līmeņa atšķirības kā tās, kas iespējami eksistē starp Austrijas Republiku un citām dalībvalstīm.
- 53 Turklāt ir jānorāda – kā savu secinājumu 77.–79. punktā izklāsta ģenerālvokāts –, ka nav pierādīts, ka Austrijas Republikas piešķirto ģimenes pabalstu apmērs ir atšķirīgs atkarībā no faktiskās dzīves dārdzības vai bērnu uzturēšanai faktiski veiktajām izmaksām, jo šīs summas tiek piešķirtas paušāli atbilstīgi ģimenes locekļu skaitam un, attiecīgā gadījumā, viņu vecumam vai invaliditātei.
- 54 Tāpēc no apstākļa, ka 2019. gada 18. septembra spriedumā, *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 53. un 54. punkts) Tiesa ir nospriedusi, ka valsts tiesību aktos paredzētajam mērķim bija izšķirošā nozīme un ka dalībvalsts varēja ņemt vērā faktiskos atalgojuma nosacījumus nodarbinātības valstī, nav atvedināms neviens arguments. Proti, lieta, kurā tika taisīts minētais spriedums, attiecās uz bērna kopšanas pabalstu, kas savā ienākumiem piesaistītajā variantā bija pabalsts līdzšinējo no profesionālās darbības gūto ienākumu aizstāšanai un neattiecās uz ģimenes pabalstu, kuram nav nekāda sakara ar faktiskajām izmaksām un kura apmērs tika noteikts nesaistīti ar kādu šā pabalsta saņēmēju personīgo vajadzību individuālu un diskrecionāru novērtējumu, bet pamatojoties uz tiesību aktos definētu situāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 36. punkts).
- 55 Turklāt, lai arī – kā norāda Austrijas Republika – Tiesa patiešām 1988. gada 27. septembra spriedumā *Lenoir* (313/86, EU:C:1988:452) ir atzinusi, ka pabalsti, kas paredzēti, lai segtu kādas ar bērnu skolas gada sākumu saistītās izmaksas, ir cieši saistīti ar sociālo vidi un tādējādi – ar attiecīgo personu dzīvesvietu, un tāpēc šo dzīvesvietu var ņemt vērā, minētā sprieduma 16. punktā Tiesa tomēr nosprieda, ka, ja periodiski naudas pabalsti, kas piešķirti “vienīgi atkarībā no ģimenes locekļu skaita un – attiecīgā gadījumā – vecuma, šo pabalstu piešķiršana joprojām ir attaisnota neatkarīgi no tā, kur atrodas saņēmēja un tā ģimenes dzīvesvieta”. Tāpēc Austrijas Republikai nav pamata no minētā spriedumā atvedināt nekādu argumentu.
- 56 Visbeidzot, jautājumā par Austrijas Republikas piesauktā 1986. gada 15. janvāra sprieduma *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1) attiecināmību uz šo lietu pietiek vien norādīt – kā savu secinājumu 70. punktā uzsver ģenerālvokāts –, ka strīds, kurā tika taisīts minētais spriedums, bija par starpību starp pabalstu summām vai likmēm atkarībā no valsts, kurā dzīvoja attiecīgie ģimenes locekļi, kā rezultātā tika samazinātas darba ņēmēja iegūtās tiesības un līdz ar to netika ievērots mērķis nodrošināt darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā. Tiesa atzina, ka – ievērojot, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās ir pamatbrīvība, – Savienības tiesiskajā regulējumā būtu jāizvairās radīt atšķirības papildus tām, kas jau izriet no apstākļa, ka sociālā nodrošinājuma jomā

dalībvalstu tiesību akti nav saskaņoti. Šis vērtējums *a fortiori* ir attiecināms uz dalībvalsts tiesību normu, kurā ir paredzēta atkāpe no Savienības likumdevēja noteiktā pielīdzināšanas principa, kas atrodams Regulas Nr. 883/2004 67. pantā.

- 57 Runājot par jaunajā nolīgumā attiecībā uz Apvienoto Karalisti paredzētā indeksācijas mehānisma atbilstību Savienības tiesībām, jānorāda uz diviem aspektiem. Pirmkārt, šis nolīgums nekad nav stājies spēkā un tāpēc Komisija nav iesniegusi priekšlikumu par Regulas Nr. 883/2004 grozījumiem, kas ļautu dalībvalstīm indeksēt sociālos pabalstus par bērniem, kas dzīvo citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā dzīvo darba ņēmējs. Otrkārt, lai kā arī nebūtu, no 1986. gada 15. janvāra sprieduma *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1) izriet, ka gadījumā, ja šādu grozījumu Savienības likumdevējs būtu pieņēmis, tas būtu bijis spēkā neesošs atbilstoši LESD 45. pantam.
- 58 Ievērojot iepriekš minēto, pirmais iebildums par Regulas Nr. 883/2004 67. pantā paredzēto pienākumu neizpildi ir jāuzskata par pamatotu.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz Regulas Nr. 883/2004 4. panta un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 59 Komisija uzskata, ka Austrijas Republika – izveidojot mehānismu, lai atkarībā no bērna dzīvesvietas pielāgotu ģimenes nodrošinājuma pabalstu un nodokļa atlaides par apgādājamu bērnu, kā arī *ESTG* 33. panta 3.a punktā paredzēto ģimenes bonusa *Plus*, *ESTG* 33. panta 4. punktā paredzētās nodokļa atlaides māsaimniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaides vienvecāka māsaimniecībai un nodokļa atlaides uzturlīdzekļu maksājumiem apmēru – nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Regulas Nr. 883/2004 4. pantā un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā paredzētā vienlīdzīgas attieksmes principa.
- 60 Komisija atgādina, ka Regulas Nr. 883/2004 4. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts savās attiecīgajās jomās konkretizē vienlīdzīgas attieksmes principu, kas nostiprināts LESD 45. panta 2. punktā, kurš aizsargā attiecīgos darba ņēmējus pret jebkādu tādu tiešu vai netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, kas izriet no dalībvalstu tiesību aktiem. Tas attiecas konkrēti gan uz visām sociālajām, gan nodokļu priekšrocībām, kuras neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav saistītas ar darba līgumu, tiek vispārīgi atzītas darba ņēmējiem, kas ir attiecīgās valsts pilsoņi, galvenokārt viņu objektīvā darba ņēmēju statusa dēļ vai tāpēc vien, ka viņi dzīvo attiecīgās valsts teritorijā (spriedums, 1998. gada 12. maijs, *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 25. punkts).
- 61 Komisijas ieskatā, no 2020. gada 2. aprīļa sprieduma *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns) (C-802/18, EU:C:2020:269, 45. punkts un tajā minētā judikatūra) izriet, ka ģimenes nodrošinājuma pabalsti un nodokļa atlaide par apgādājamu bērnu ir vienlaikus gan ģimenes pabalsti, uz kuriem attiecas vienlīdzīgas attieksmes princips, kas noteikts Regulas Nr. 883/2004 4. pantā, gan sociālās priekšrocības, ko reglamentē Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts. Ģimenes bonuss *Plus*, nodokļa atlaide māsaimniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaide vienvecāka māsaimniecībai un nodokļa atlaide uzturlīdzekļu maksājumiem samazina ienākuma nodokļa apmēru. Tā kā tiek prezumēts, ka šo pabalstu saņēmējs ir šā nodokļa maksātājs Austrijā, šie pasākumi ir nodokļa priekšrocības, attiecībā uz kurām jāievēro Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā noteiktais vienlīdzīgas attieksmes princips.

- 62 Komisija atkārtoti norāda, ka pielāgošanas mehānisms galvenokārt skar migrējošos darba ņēmējus, kuru ģimenes locekļi dzīvo ārpus pabalstu piešķirošās dalībvalsts.
- 63 No pielāgošanas mehānisma pieņemšanas gaitā sagatavotajiem dokumentiem izriet, ka Austrijas likumdevēja mērķis bija samazināt valsts budžeta izdevumus. Likumdevējs esot prezumējis, ka ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību saņēmēji, kuru bērni dzīvo dalībvalstīs, kurās cenu līmenis ir zemāks par Austrijā konstatēto, ir lielākā skaitā, nekā tie darba ņēmēji, kuru bērni dzīvo dalībvalstīs, kurās valda augstāks cenu līmenis. Proti, tikai Šveices Konfederācijas un Lihtenšteinas Firstistes gadījumā pielāgošanas mehānisma rezultātā maksājamā summa būtu lielāka par Austrijā maksājamo paušalsummu vai vienāda ar to.
- 64 Komisija piebilst, ka pielāgošanas mehānisms nav piemērojams attiecībā uz ārvalstīs norīkotu Austrijas ierēdņu bērniem, lai gan – ievērojot Tiesas izstrādātos kritērijus situāciju salīdzināmības novērtējumam – neesot nekādas atšķirības starp šiem Austrijas ierēdņiem un migrējošajiem darba ņēmējiem, kuru bērni nedzīvo Austrijā.
- 65 Tāpēc pielāgošanas mehānisms radot netiešu diskrimināciju par sliktu migrējošajiem darba ņēmējiem, kas nešķietot attaisnojama ar nevienu lēģitīmu mērķi.
- 66 Komisija vērš uzmanību uz to, ka ģimenes pabalstu, kā arī sociālo un nodokļu priekšrocību – kam piemērojams pielāgošanas mehānisms – apmērs netiek aprēķināts atkarībā no cenu līmeņa bērna dzīvesvietā. To paušalsumma esot vienveidīga visā Austrijas teritorijā, neskatoties uz dažādo reģionu starpā esošajām pirktspējas atšķirībām.
- 67 Komisijas ieskatā, Austrijas Republika nonākot pretrunā, apgalvodama, ka ģimenes pabalsti, kā arī sociālās un nodokļu priekšrocības, kam piemērojams pielāgošanas mehānisms, ir saistīti ar faktiskajām bērnu uzturēšanas izmaksām, taču vienlaikus izslēgdama, ka to apmērs būtu pielāgojams atkarībā no pirktspējas atšķirībām dažādo Austrijas reģionu starpā, kas, piemēram, Vīnes federālās zemes un Lejasaustrijas starpā ir aptuveni 8 %, lai arī šī dalībvalsts uzskata, ka šāda pielāgošana ir jāveic tāpēc, ka pastāv pirktspējas atšķirības ar Vācijas Federatīvo Republiku vai Itālijas Republiku, kas tiek lēstas attiecīgi tikai 2,6 % un 5,2 % apmērā.
- 68 Komisija uzskata, ka pielāgošanas mehānisms nav salīdzināms ar korekcijas koeficientiem, ko piemēro Eiropas Savienības ierēdņu atalgojumiem un finanšu atbalstam. Konkrēti, korekcijas koeficients tiek noteikts nevis atkarībā no bērnu dzīvesvietas, bet gan atkarībā no ierēdņu dienesta vietas vai attiecīgā finansiālā atbalsta maksāšanas vietas.
- 69 Komisija atgādina, ka, lai iespējamo diskriminācijas esamību varētu attaisnot ar mērķi aizsargāties pret draudiem, ka tiktu izjaukta sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālais līdzsvars, ir vajadzīgs, lai šie draudi būtu nopietni. Taču no kāda *Rechnungshof* (Revīzijas palāta, Austrija) ziņojuma ar virsrakstu *Familienbeihilfe – Ziele und Zielerreichung, Kosten und Kontrollsystem* (Ģimenes nodrošinājuma pabalsti – mērķi un to sasniegšana, izmaksas un uzraudzības sistēma), kurš publicēts 2018. gada jūlijā (turpmāk tekstā – “Revīzijas palātas ziņojums”) un uz kuru Austrijas Republika atsaucās pirmstiesas procedūrā, izriet, ka valsts budžeta atbalsts ģimenes pabalstu finansēšanai ir kļuvis nepieciešams tāpēc, ka tika paaugstinātas šo ģimenes pabalstu paušalsummas un vienlaikus samazināti to finansēšanas avoti. Turklāt ģimenes pabalsti par bērniem, kas dzīvo kādā citā dalībvalstī, atbilda tikai aptuveni 6 % no maksājumu kopuma, un šo pabalstu ietekmē uz ģimenes pabalstu finansējumu esot galvenokārt vainojams tas, ka Austrijas iestādes nav pienācīgi veikušas kontroli pār šo pabalstu piešķiršanas nosacījumiem.

- 70 Tāpēc Austrijas Republika nevarot aizbildināties ar to, ka tai bija jāreaģē uz nelīdzsvarotību, ko izraisa migrējošo darba ņēmēju finansiālā atbalstīšana, jo citu dalībvalstu darba ņēmēji Austrijas sociālās un nodokļu sistēmas finansēšanā piedalījās gluži tāpat kā Austrijas darba ņēmēji, neatkarīgi no viņu bērnu dzīvesvietas.
- 71 Austrijas likumdevēja vēlme nodrošināt, lai ģimenes pabalsti vai sociālās un nodokļu priekšrocības būtu līdzvērtīgas visiem bērniem neatkarīgi no viņu dzīvesvietas, neesot attaisnojums, kas balstīts uz primāru vispārējo interešu apsvērumu. Turklāt attaisnojumi, kas balstīti uz apsvērumiem par vienlīdzīgu attieksmi un pielāgošanas mehānisma saskaņotību, esot pretrunā pielāgošanas mehānisma izņēmumam, kas paredzēts darbam ārvalstīs norīkotu Austrijas ierēdņu labā.
- 72 Austrijas Republika noliedz, ka attiecībā pret migrējošajiem darba ņēmējiem būtu kāda netieša diskriminācija. Tā atgādina, ka sociālo un nodokļu priekšrocību piešķiršanas mērķis ir kompensēt daļu no viņu apgādājamo bērnu uzturēšanas izmaksām. Lai īstenotu šo mērķi, to darba ņēmēju situācija, kuru bērni dzīvo ārvalstīs, esot jānošķir no to darba ņēmēju situācijas, kuru bērni dzīvo Austrijā. Šīs situācijas neesot pēc būtības salīdzināmas dalībvalstu starpā esošo dzīves dārdzības atšķirību dēļ. Pielāgošanas mehānisma rezultātā vienādas situācijas netiekot aplūkotas atšķirīgi, bet gan tiek nodrošināta atšķirīga attieksme pret atšķirīgām situācijām.
- 73 Austrijas Republika atsauca uz vairākiem piemēriem, kad mehānismi ģimenes pabalstu pielāgošanai atkarībā no dzīvesvietas ir atzīti par likumīgiem, ņemot vērā tostarp Savienības tiesības. Šī dalībvalsts, kuru atbalsta Dānijas Karaliste, apgalvo, ka atbilstoši Eiropas Sociālo tiesību komitejas – kuras uzdevums ir nodrošināt Turīnā 1961. gada 18. oktobrī parakstītās Eiropas Sociālās hartas un tās 1996. gada 3. maijā grozījuma īstenošanu – nostājai, diskriminācijas aizlieguma princips, kas noteikts minētās hartas 12. panta 4. punktā, neliedz valstij pielāgot sociālā nodrošinājuma pabalstus, kas tiek maksāti par bērnu, kas dzīvo kādā citā valstī, kurā dzīves dārdzība ir ievērojami zemāka.
- 74 Austrijas Republika uzskata, ka pielāgošanas mehānisms ir salīdzināms ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumos paredzēto korekcijas koeficientu, kurā – lai ierēdņiem nodrošinātu vienādu pirktspēju neatkarīgi no viņu dienesta vietas – ir ņemtas vērā dzīves dārdzības ziņā pastāvošās atšķirības starp dalībvalstīm. Programmā *Erasmus+* esot līdzīgs noteikums, lai pielāgotu dotācijas apmēru studentu uzturēšanās un pārvietošanās izdevumiem.
- 75 Turklāt no Padomes 2020. gada 9. oktobra secinājumiem par minimālo ienākumu aizsardzības stiprināšanu, lai apkarotu nabadzību un sociālo atstumtību Covid 19 pandēmijas laikā un pēc tās (11721/2/20), konkrētāk – no atsaucis uz Padomes 1992. gada 24. jūnija Ieteikumu 92/441/EEK par kopīgiem kritērijiem attiecībā uz pietiekamiem resursiem un sociālo palīdzību sociālās aizsardzības sistēmās (OV 1992, L 245, 46. lpp.), izrietot, ka, piešķirot pabalstus, kuru mērķis ir segt kādas konkrētas vajadzības, ir pienācīgi jāņem vērā uzturēšanās vietas valstī esošais dzīves līmenis un cenu līmenis.
- 76 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, atšķirības pirktspējā vai cenu līmeņos Austrijā esot ļoti mazas salīdzinājumā ar atšķirībām, kas pastāv dalībvalstu starpā. Austrijas Republika apgalvo, ka ģimenes pabalstu pielāgošana atkarībā no vienas dalībvalsts reģioniem radītu grūtības, un tas pamatojot to, ka tiek izmantota *Eurostat* aprēķinātā vidējā vērtība katrai valstij. Tas turklāt izrādītos esam objektīvs kritērijs, kurš ļauj izvairīties no vajadzības izpētīt gadījumus, kuros pastāv mazas pirktspējas atšķirības salīdzinājumā ar situāciju, kas valda, piemēram, Vācijā vai Itālijā.

- 77 Tiesa jau esot atzinusi, pirmkārt, ka ir likumīgi noteikt vienveidīgus apmērus lieliem reģioniem (spriedums, 2015. gada 24. februāris, *Sopora*, C-512/13, EU:C:2015:108, 34. punkts) un, otrkārt, ka dalībvalstu starpā esošās dzīves dārdzības atšķirības var būt likumīgs diferencēšanas kritērijs (spriedumi, 1963. gada 17. jūlijs, Itālija/Komisija, 13/63, EU:C:1963:20, un 2014. gada 18. septembris, *Bundesdruckerei*, C-549/13, EU:C:2014:2235, 34. punkts).
- 78 Austrijas Republika apstrīd Komisijas argumentu, ka pielāgošanas mehānisms radot netiešu diskrimināciju, jo tas nav piemērojams attiecībā uz bērniem, kuri dzīvo valstī, kurā norikots kāds no viņu vecākiem, kam ir Austrijas ierēdņa statuss. Tā apgalvo, ka darbam norikota ierēdņa situācija nav salīdzināma ar migrējoša darbaņēmēja situāciju nedz juridiski, nedz faktiski.
- 79 Pirmkārt, darbam ārvalstīs norikotu ierēdņu situācijas īpašais raksturs esot atzīts gan starptautiskajās tiesībās, gan Savienības tiesībās, gan valsts tiesībās. No LESD 45. panta 4. punkta, kā arī Regulas Nr. 883/2004 11. panta 3. punkta b) apakšpunkta un 13. panta 4. punkta izrietot, ka darbam ārvalstīs norikotajiem ierēdņiem uzņemošajās valstīs nav nedz tiesību saņemt ģimenes pabalstus, nedz arī – sekojoši – tiesību saistībā ar savu ģimenes stāvokli saņemt kādus diferencētos maksājumus vai papildpabalstus. Turklāt darbam ārvalstīs norikotie ierēdņi gan sociālā nodrošinājuma, gan fiskālās situācijas ziņā Austrijas tiesībās tiek uzskatīti par strādājošiem valsts teritorijā. Civiltiesiski viņi joprojām paliek Austrijas vispārīgajā jurisdikcijā.
- 80 Otrkārt, migrējošo darbaņēmēju situācija no ierēdņu situācijas atšķiroties tajā apstākļi, ka pārcelšana citā amatā valsts teritorijā vai ārvalstīs ir būtiska dienesta sastāvdaļa. Lai arī darbam ārvalstīs norikoto ierēdņu partneri un bērni parasti pārceļas kopā ar viņiem, viņu domicils un ģimenes interešu centrs parasti paliekot Austrijā.
- 81 Ja pieņemtu, ka darbam ārvalstīs norikoto ierēdņu situācija ir salīdzināma ar migrējošo darbaņēmēju situāciju, tas nozīmētu, ka pirmie – būdami izslēgti no pielāgošanas mehānisma – ir nelabvēlīgākā situācijā nekā otrie. Proti, vairākumam Austrijas ierēdņu, kas norikoti darbam citās dalībvalstīs, Šveicē vai EEZ līguma valstīs, dzīves dārdzība esot lielāka par Austrijā esošo.
- 82 Ja Tiesa uzskatītu, ka noteikumi, kas piemērojami darbam ārvalstīs norikotajiem Austrijas ierēdņiem, rada netiešu diskrimināciju, Austrijas Republika norāda, ka šāda diskriminācija esot attaisnota ar valsts rūpības pienākumu pret saviem ierēdņiem, kas savukārt ir saistīts ar viņu lojalitātes pienākumu pret valsti, jo abi šie elementi esot primāri vispārējo interešu apsvērumi.
- 83 Austrijas Republika arī apgalvo, ka tad, ja Komisija tagad vēlētos argumentēt, ka Austrijas tiesiskais regulējums esot nesaskanīgs, šis iebildums nebūtu pieņemams tāpēc, ka tas nav ticis izvirzīts argumentētajā atzinumā.
- 84 Katrā ziņā Austrijas Republika uzskata, ka šis iebildums nav pamatots. Darbam ārvalstīs norikotajiem ierēdņiem piemērojamie noteikumi, lai arī tajos patiešām ir paredzēti izņēmumi no Austrijā piemērojamās vispārīgās kārtības, tik un tā esot daļa no saskaņotas sistēmas, kas balstīta uz starptautiskajām tiesībām un Savienības tiesībām. Šie noteikumi attiecoties uz aptuveni 400 Austrijas ierēdņiem, kuri norikoti darbam ārvalstīs kādas EEZ līguma dalībvalsts vai Šveices teritorijā. Ģimenes nodrošinājuma pabalstus saņemot tikai daļa no šiem ierēdņiem. Tātad esot jāņem vērā Tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru valsts tiesisko regulējumu par nesaskanīgu nepadara jebkurš izņēmums no šā regulējuma. Tā kā izņēmumu paredzošajām tiesību normām ir jo īpaši ierobežota piemērojamība, secināt nesaskaņotību neesot pamata (spriedums, 2009. gada 19. maijs, Komisija/Itālija, C-531/06, EU:C:2009:315, 69. un 73. punkts).

- 85 Pakārtoti Austrijas Republika apgalvo, ka – ja arī varētu tikt konstatēta netieša diskriminācija – tā būtu attaisnota ar leģitīmu mērķi un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai šo mērķi sasniegtu.
- 86 Pirmām kārtām, Komisija neesot pierādījusi, ka Austrijas likumdevējam būtu konkrēts mērķis panākt budžeta ietaupījumus. Šo Komisijas apgalvojumu atspēkojot pielāgošanas mehānisma pieņemšanas gaitā sagatavotie dokumenti, konkrēti – šā mehānisma seku novērtējums efektivitātes ziņā.
- 87 Otrām kārtām, attiecībā uz ģimenes nodrošinājuma pabalstu un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu Austrijas Republika apgalvo, ka tā kā šie ģimenes pabalsti vairs nepildīja savu uzvedumu kompensēt daļu no izmaksām, kas parasti saistītas ar bērnu uzturēšanu, jo to summa tika nediferencējot eksportēta uz dalībvalstīm, kurās cenu līmenis bija atšķirīgs no Austrijas Republikā esošā, ir kļuvis nepieciešams ieviest pielāgošanas mehānismu. Proti, šā mehānisma mērķis esot atjaunot sociālās sistēmas gādīgumu par bērnu uzturēšanu un tās taisnīgumu. Lai sasniegtu šo sociālpolitisko mērķi, esot bijis jānovērš tas, ka ģimenes nodrošinājuma pabalstu apmēra nediferencētas piemērošanas rezultātā šie pabalsti tiek maksāti pārlietu lielā vai pārlietu mazā apmērā. Ņemot vērā, ka pielāgošanas mehānisms paredz Austrijā maksāto summu palielināšanu vai samazināšanu samērīgi ar apgādājamā bērna dzīvesvietas dalībvalstī esošo cenu līmeni, ar to tikt nodrošināts, ka par ikvienu bērnu faktiski tiek saņemts pabalsts ekonomiski vienādā vērtībā. Tas esot ne vien samērīgi, bet arī atbilstīgi Regulas Nr. 883/2004 12. apsvērumam, kurā teikts, ka būtu jāparūpējas par to, ka tiek nodrošināts, lai faktu un notikumu pielīdzināšanas princips neizraisītu objektīvi nepamatotus rezultātus.
- 88 Trešām kārtām, attiecībā uz ģimenes bonusu *Plus* un citām nodokļu atlaidēm Austrijas Republika apgalvo, ka ar pielāgošanas mehānisma piemērošanu tiek nodrošināts, ka vienādi tiek ņemti vērā faktiskie izdevumi un attieksme pret visiem profesionālo darbību veicošajiem nodokļu maksātājiem, kuriem ir bērni, attiecībā uz viņu maksātspēju ir vienāda. Proti, šajā mehānismā tikt ņemti vērā gan vienlīdzīgas attieksmes princips, gan maksātspējas princips. Pēdējais no minētajiem principiem, kas ir nostiprināts valstu tiesību sistēmās, esot balstīts Savienības tiesībās tiešo nodokļu jomā, un esot Savienības nodokļu tiesību vispārējais princips. Šo abu faktisko situāciju salīdzināmību Tiesa esot izslēgusi saistībā ar ekspatriācijas pabalstiem, nosprieždama, ka “šādas salīdzināmības nav, ņemot vērā mērķi, kāds ir izvirzīts, piemērojot nodokļa progresīvo skalu, kas [...] noteikti ir pamatota ar nodokļu maksātāja maksātspējas vērtējumu, kurš veikts, pamatojoties uz dzīves apstākļiem attiecīgās dalībvalsts teritorijā” (spriedums, 2011. gada 15. septembris, *Schulz-Delzers un Schulz*, C-240/10, EU:C:2011:591, 37. punkts).
- 89 Ceturtām kārtām, Austrijas Republika apgalvo, ka tā kā pielāgošanas mehānisms nodrošina līdzvērtīga atbalsta vai atvieglojuma sniegšanu, tas nepārsniedz to, kas nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai.
- 90 Pretēji tam, ko apgalvo Komisija, no pielāgošanas mehānisma izrietošie papildu administratīvie izdevumi esot ļoti mazi. Proti, lai noteiktu kompetento valsti saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004, vairumā gadījumu tik un tā esot jākonstatē, kura ir attiecīgā bērna dzīvesvietas valsts. To citās dalībvalstīs dzīvojošo bērnu skaits, par kuriem eksistē tiesības saņemt ģimenes nodrošinājuma pabalstus, esot pieaudzis no 1500 bērniem 2002. gadā līdz aptuveni 130 000 bērniem 2016. gadā. Revīzijas palāta esot konstatējusi, ka “riskā kvalifikācijas dēļ” gadījumi ar ārvalstu elementu “ir kontrolēti biežāk, nekā iekšzemes situācijas”.
- 91 Austrijas Republika precizē, ka diferencētie maksājumi, ko tā veic par bērniem, kuru dzīvesvieta ir citās dalībvalstīs, bieži vien pārsniedz šo bērnu dzīvesvietas valstī esošos primāros pabalstus.

92 Austrijas Republika noliedz, ka esot netaisnīgi, ka darba ņēmēji, kas maksā nodokļus un iemaksas Austrijā un tādējādi piedalās ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību finansēšanā, šos pabalstus un priekšrocības galu galā saņem tikai kā maksājumus, kuru vērtība ir pielāgota gadījumā, ja viņu bērni dzīvo citās dalībvalstīs. Tā uzskata, ka darba devēju iemaksu aprēķina bāzei neesot nozīmes. Tiesības saņemt valsts maksātos pabalstus neesot nekādi saistītas ar iespējamām nodokļu saistībām.

Tiesas vērtējums

- 93 [redakcijā ar labojumu, kas izdarīts ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu] Jāatgādina, ka Tiesa ir jau nospriedusi, ka Regulas Nr. 1408/71 3. panta 1. punkta – kas bija formulēts būtībā tāpat kā Regulas Nr. 883/2004 4. pants – mērķis bija saskaņā ar EKL 39. pantu –, kas tagad kļuvis par LESD 45. pantu – nodrošināt personām, kam šī regula piemērojama, vienlīdzību sociālā nodrošinājuma jomā neatkarīgi no viņu pilsonības, šajā ziņā izskaužot jebkādu diskrimināciju, kas izriet no dalībvalstu tiesību aktiem (spriedums, 2011. gada 22. jūnijs, *Landtová*, C-399/09, EU:C:2011:415, 42. punkts).
- 94 LESD 45. pantā nostiprinātais vienlīdzīgas attieksmes princips ir arī konkretizēts Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā, kurā precizēts, ka darba ņēmējam, kas ir kādas dalībvalsts pilsonis, citās dalībvalstīs ir tādas pašas sociālās un nodokļu priekšrocības kā attiecīgās valsts darba ņēmējiem; šī nupat minētā tiesību norma ir jāinterpretē tāpat kā LESD 45. pants (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 24. un 70. punkts, ka arī tajos minētā judikatūra).
- 95 Jēdziens “sociālā priekšrocība”, kurš Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā ir attiecināts arī uz darba ņēmējiem, kas ir citu dalībvalstu pilsoņi, ietver visas priekšrocības, kuras neatkarīgi no tā, vai tās ir saistītas ar darba līgumu, vispārīgi ir atzītas valsts darba ņēmējiem galvenokārt viņu objektīvā darba ņēmēju statusa dēļ vai vienkārši tādēļ, ka viņu dzīvesvieta ir valsts teritorijā, un kuru attiecināšana uz darba ņēmējiem, kas ir citu dalībvalstu pilsoņi, tādēļ varētu sekmēt šādu darba ņēmēju mobilitāti Savienībā un tādējādi viņu integrāciju uzņemošajā dalībvalstī, un šajā tiesību normā izdarītā atsauce uz sociālajām priekšrocībām nevar tikt interpretēta sašaurināti (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 25. un 29. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 96 No Tiesas judikatūras arī izriet, ka daži pabalsti var būt gan ģimenes pabalsti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta j) apakšpunkta izpratnē, gan sociālā priekšrocība Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta izpratnē (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 45. un 46. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 97 Kā savu secinājumu 124. punktā norāda ģenerālvokāts, šajā gadījumā netiek apstrīdēts, ka ģimenes nodrošinājuma pabalsts un nodokļa atlaide par apgādājamu bērnu ir gan ģimenes pabalsti, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 883/2004 4. pantā paredzētais vienlīdzīgas attieksmes princips, gan sociālās priekšrocības, kas ietilpst Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta piemērošanas jomā, savukārt uz ģimenes bonusu *Plus*, nodokļa atlaidi mājsaimniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaidi vienvecāka mājsaimniecībai un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem attiecas vienīgi Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā noteiktais vienlīdzīgas attieksmes princips.

- 98 Lai kā arī nebūtu, gan Regulas Nr. 883/2004 4. pants, gan Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts konkretizē LESD 45. pantā nostiprināto principu par vienlīdzīgu attieksmi sociālā nodrošinājuma jomā. Tāpēc abas šīs tiesību normas principā ir jāinterpretē vienādi un atbilstīgi LESD 45. pantam.
- 99 Tiesas judikatūras atziņa ir tāda, ka nošķirums, kas veikts atkarībā no dzīvesvietas un kas var būt vairāk nelabvēlīgs citu dalībvalstu pilsoņiem, jo nerezidenti visbiežāk ir citu valstu pilsoņi, rada netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, kura var tikt pieļauta tikai ar nosacījumu, ka tā ir objektīvi attaisnota (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 100 Šajā gadījumā pielāgošanas mehānisma rezultātā attiecīgo ģimenes pabalstu un sociālo priekšrocību apmērs tiek mainīts atkarībā no cenu līmeņa bērnu dzīvesvietā. Tādējādi pielāgojumi, palielinot vai samazinot to apmēru, tiek piemēroti tikai gadījumā, ja bērna dzīvesvieta ir ārpus Austrijas teritorijas. Šajos apstākļos tiešā saikne ar bērnu dzīvesvietas valsti ir neapstrīdama.
- 101 Savukārt – kā savu secinājumu 130. un 131. punktā norāda ģenerālvokāts – ģimenes pabalstu, kā arī sociālo un nodokļu priekšrocību apmēra samazinājums, kas izriet no pielāgošanas mehānismā noteiktā bērnu dzīvesvietas kritērija, galvenokārt skar migrējošus darba ņēmējus, jo ir lielāka iespēja, ka tieši viņu bērni dzīvo kādā citā dalībvalstī (spriedums, 2013. gada 20. jūnijs, *Giersch* u.c., C-20/12, EU:C:2013:411, 44. punkts). Turklāt no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka dēļ dzīves dārdzības atšķirībām šajās valstīs salīdzinājumā ar dzīves dārdzību Austrijā, kuras ir atspoguļotas pielāgošanas noteikumos rodamajos korekcijas koeficientos, darba ņēmēji, kas izmantojuši savu pārvietošanās brīvību no šīm valstīm, lielā vairākumā ir tie, kas ģimenes pabalstus, kā arī sociālās un nodokļu priekšrocības saņems mazākā apmērā nekā pašmāju darba ņēmēji.
- 102 Runājot par Austrijas Republikas argumentu, ka ar pielāgošanas mehānismu tiek nodrošināts, ka attieksme pret atšķirīgām situācijām ir atšķirīga tāpēc, ka šo valstu gadījumā pastāv cenu līmeņu atšķirības, pietiek vien norādīt, ka ģimenes pabalstu, kā arī sociālo un nodokļu priekšrocību, uz ko attiecas pielāgošanas mehānisms, apmērs nav noteikts atkarībā no faktiskajam izmaksām, kas rodas bērnu uzturēšanā. Proti, šo pabalstu un priekšrocību apmērs ir paušāls un mainās atkarībā no bērnu skaita un attiecīgajā gadījumā vecuma, neņemot vērā viņu faktiskās vajadzības.
- 103 No tā izriet, ka pielāgošanas mehānisms, kurā ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību apmērs tiek noteikts, pamatojoties uz kritēriju par bērnu dzīvesvietu ārvalstīs, vairāk skar migrējošos darba ņēmējus. Tātad tas rada netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, kas var tikt pieļauta tikai tad, ja tā ir objektīvi attaisnota.
- 104 Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka, lai šāda netieša diskriminācija būtu attaisnota, tai ir jābūt tādai, ar kuru var nodrošināt leģitīma mērķa sasniegšanu, un tā nedrīkst pārsniegt to, kas nepieciešams šā mērķa sasniegšanai (spriedums, 2020. gada 2. aprīlis, *Caisse pour l'avenir des enfants* (Pārrobežu darba ņēmēja laulātā bērns), C-802/18, EU:C:2020:269, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 105 Austrijas Republikas piesauktais attaisnojums, proti, ka par nerezidentiem bērniem maksājamo pabalstu apmēra pielāgošanas mērķis ir nodrošināt, ka atbalsts no tā izrietošajam ģimenes izdevumus atvieglojumam būtu ekonomiski tik pat liels kā par Austrijā dzīvojošajiem bērniem piešķiramo pabalstu gadījumā, šā sprieduma 102. punktā izklāstīto apsvērumu dēļ nav pamatots. Turklāt, kā jau norādīts šā sprieduma 52. punktā, šajā lietā aplūkojamajiem ģimenes pabalstiem un sociālajām priekšrocībām pielāgošanas mehānisms netiek piemērots gadījumā, ja bērni dzīvo

Austrijā, lai arī netiek apstrīdēts, ka šīs dalībvalsts reģionu starpā pastāv tikpat lielas cenu līmeņa atšķirības, kā tās, kas iespējami pastāv starp Austrijas Republiku un citām dalībvalstīm. Saskaņotības trūkums minētā mehānisma piemērošanā apstiprina, ka Austrijas Republikas piesauktais attaisnojums nav pieņemams.

- 106 No pielāgošanas mehānisma izrietošo nevienlīdzīgo attieksmi nevar attaisnot arī ar Austrijas Republikas piesaukto mērķi nodrošināt sociālās sistēmas gādīgumu un taisnīgumu.
- 107 Proti, pirmkārt, kā Komisija norādīja Tiesā rīkotās rakstiskās procedūras gaitā, Revīzijas palātas ziņojums neliecina nedz par to, ka pastāvētu tāds finansiālā līdzsvara nopietna apdraudējuma risks, kurš būtu novēršams vienīgi ar pielāgošanas mehānisma īstenošanu, nedz par to, ka pielāgošanas mehānisms būtu tāds, kas atvieglo ģimenes pabalstu un sociālo un nodokļu priekšrocību pārvaldību. Proti, pat ja arī pieņemtu – kā apgalvo Austrijas Republika –, ka pielāgošanas mehānisma izmaksas ir ļoti mazas, šīs papildizmaksas tik un tā eksistē. Tomēr netiek apstrīdēts – kā savu secinājumu 142. punktā pareizi norāda ģenerālvokāts –, ka šīs izmaksas sedz visas personas, kuras veic iemaksas valsts budžetā. Turklāt no Revīzijas palātas ziņojuma ir secināms, ka sociālā nodrošinājuma sistēmas finansiālā līdzsvara apdraudējuma risks izriet nevis no pabalstu izmaksāšanas darba ņēmējiem, kuru bērni dzīvo ārpus Austrijas Republikas – jo tiek lēsts, ka tie veido aptuveni 6 % no izdevumiem saistībā ar ģimenes pabalstiem –, bet gan varētu izrietēt no tā, ka netiek veikta pienācīga pārbaude attiecībā uz šo pabalstu piešķiršanu.
- 108 Otrkārt, darba ņēmēju pārvietošanās brīvība Savienībā ir balstīta uz vairākiem principiem, kuru starpā ir arī vienlīdzīgas attieksmes princips. Savukārt sociālā nodrošinājuma jomā tas tiek īstenots ar Savienības tiesisko regulējumu, kura pamatā tostarp ir princips, ka šajā jomā ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti. Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktā noteiktā principa mērķis ir novērst nevienlīdzīgu attieksmi, kas attiecībā uz darba ņēmējiem, kuri pārvietojas Savienībā, ir piemērojamo tiesību aktu daļējas vai pilnīgas pārklāšanās rezultāts. Tādējādi atbilstoši šīs regulas 11. panta 3. punktam, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku vienlīdzību attieksmē pret visiem kādas dalībvalsts teritorijā strādājošajiem, persona, kas strādā nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā kādā dalībvalstī, parasti ir pakļauta minētās dalībvalsts tiesību aktiem un tai saskaņā ar minētās regulas 4. pantu pienākas tādi paši pabalsti, kā šīs valsts pilsoņiem.
- 109 Visbeidzot, Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka migrējošie darba ņēmēji piedalās uzņemošās dalībvalsts sociālās politikas finansējumā ar nodokļu un sociālajām iemaksām, ko viņi maksā šajā dalībvalstī saistībā ar algoto darbu, ko viņi tajā veic. Tāpēc viņiem ir jāvar gūt no tās labumu saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā valsts darba ņēmējiem (spriedums, 2019. gada 10. jūlijs, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 33. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi šis faktors apstiprina, cik svarīgs ir princips, ka ģimenes pabalstu, kā arī nodokļu un sociālo priekšrocību ziņā attieksmei pret migrējošajiem darba ņēmējiem ir jābūt vienlīdzīgai.
- 110 Šajā lietā nav apstrīdēts, ka Austrijas ģimenes nodrošinājuma pabalsti tiek finansēti ar darba devēju iemaksām, kas aprēķinātas, pamatojoties uz nodarbināto darba ņēmēju algu kopsummu, un tāpēc migrējošais darba ņēmējs gluži tāpat kā darba ņēmējs, kas ir attiecīgās dalībvalsts pilsonis, piedalās sava darba devēja maksājamo summu apmēra noteikšanā, kuras gaitā šo darba ņēmēju bērnu dzīvesvieta vērā ņemta netiek. Tas pats sakāms arī par ģimenes bonusu *Plus* un citam nodokļu atļaidēm, kam piemērojams pielāgošanas mehānisms, jo šīs nodokļu priekšrocības tiek finansētas ar darba ņēmēju ienākuma nodokli, nešķirojot atkarībā no tā, vai viņu bērna dzīvesvieta ir vai nav Austrijas teritorijā.

- 111 Šajos apstākļos – kā savu secinājumu 146. punktā norāda ģenerāladvokāts – ir uzskatāms, ka ar pielāgošanas mehānismu ieviestā atšķirīgā attieksme atkarībā no attiecīgā darba ņēmēja bērna dzīvesvietas nav ne piemērota, ne nepieciešama, lai panāktu sociālā nodrošinājuma sistēmas gādīgumu un taisnīgumu.
- 112 Tāpēc par pamatotu ir jāatzīst arī otrais Komisijas izvirzītais iebildums.
- 113 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka:
- izveidojot pielāgošanas mehānismu, kas attiecas uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Regulas Nr. 883/2004 4. un 67. pantā, kā arī Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā, un
 - izveidojot pielāgošanas mehānismu, kas attiecas uz ģimenes bonusu *Plus*, nodokļa atlaidi māsaiņniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaidi vienvecāka māsaiņniecībai un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem migrējošiem darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 114 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 115 Saskaņā ar Reglamenta 140. panta 1. un 2. punktu – kuros noteikts, ka dalībvalstis, valstis, kuras nav dalībvalstis, bet ir EEZ līguma līgumslēdzējas puses, kā arī EBTA Uzraudzības iestāde, ja tās ir iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas, – Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Horvātijas Republika, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika, kā arī Norvēģijas Karaliste un EBTA Uzraudzības iestāde savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Izveidojot pielāgošanas mehānismu – kas izriet no grozījumiem, kas izdarīti gan 1967. gada 24. oktobra *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federālais likums par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem) 8.a pantā, tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 4. decembra *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federālais likums par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu), gan 1988. gada 7. jūlija *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen* (Federālais likums par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli) 33. pantā, tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 14. augusta *Jahressteuergesetz 2018* (2018. gada Likums par ikgadējiem grozījumiem nodokļu

regulējumā) un 2018. gada 4. decembra Federālo likumu par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu, un kas attiecas uz ģimenes nodrošinājuma pabalstiem un nodokļa atlaidi par apgādājamu bērnu darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, – Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 4. un 67. pantā, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punktā.

- 2) Izveidojot pielāgošanas mehānismu – kas izriet no grozījumiem, kas izdarīti gan 1967. gada 24. oktobra *Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen* (Federālais likums par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem) 8.a pantā, tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 4. decembra *Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden* (Federālais likums par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu), gan 1988. gada 7. jūlija *Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen* (Federālais likums par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli) 33. pantā, tā redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 14. augusta *Jahressteuergesetz 2018* (2018. gada Likums par ikgadējiem grozījumiem nodokļu regulējumā) un 2018. gada 4. decembra Federālo likumu par grozījumiem 1967. gada Federālajā likumā par ģimenes izdevumu kompensēšanu ar pabalstiem, 1988. gada Federālajā likumā par fizisku personu ienākumu aplikšanu ar nodokli un Likumā par attīstības palīdzības sniedzēju statusu, un kas attiecas uz ģimenes bonusu *Plus*, nodokļa atlaidi mājsaimniecībai ar vienu apgādnieku, nodokļa atlaidi vienvecāka mājsaimniecībai un nodokļa atlaidi uzturlīdzekļu maksājumiem migrējošiem darba ņēmējiem, kuru bērni pastāvīgi dzīvo citā dalībvalstī, – Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas paredzēti Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā.
- 3) Austrijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 4) Čehijas Republika, Dānijas Karaliste, Horvātijas Republika, Polijas Republika, Rumānija, Slovēnijas Republika un Slovākijas Republika, kā arī Norvēģijas Karaliste un EBTA Uzraudzības iestāde savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

[Paraksti]